

Радујмо се јер нас Бог наш, Створитељ наш, није прејусушио нашем њаду, него нам је послао Сина Својега да преко Њега постанемо деца Божија, деца која ћушем вере, наде и љубави стићу вечности Божије лепоће. Наша данашња радост није ништа занос, ништа ицијансииво, него неописива радост која излази из празног живојворног Гроба Господњег, на који нам Анђели Божији указују.

Нашу богослужбену седмодневну радост продужићемо четрдесетодневном прославом Васкрсења Господњег кроз Другу недељу - Томину, Трећу недељу-Недељу Мирносица, Четврту-Недељу Раслабљеног, Пету-Недељу Самарјанке и Шесту-Недељу Слейога, а закључујемо је у среду уочи празника Вознесења Господњег.

Од јушарње службе Велике Субоје најављује се Васкрсење Господње, почињемо осећајни светлост наситијајуће празновања, светлост којом се разгони џама гроба. Чујемо џојање васкрсних тројара који славе догађај Васкрсења; чујемо речи из Пророштва Језекијевог (37,1-14) којима се описује својшће васкрсење при Другом Христовом Доласку; а из Прокимена после чињања Пророштва одјекује: "Васкрсни, Госпoде Боже мој, нека се узвиси рука Твоја..." Тада чујемо и стихове из 67. псалма:

**ДА ВАСКРСНЕ БОГ И ДА СЕ РАСЕЈУ НЕПРИЈАТЕЉИ Његови,
И ДА БЕЖЕ ОД ЛИЦА Његовог сви који га мрзе.**

КАО ШТО ИЗЧЕЗАВА ДИМ, ДА ИЗЧЕЗНУ; КАО ШТО СЕ ТОПИ ВОСАК ПРЕД ЛИЦЕМ ОГЊА...

НЕДЕЉА СВЕТА – ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО

15/2. априла

На Лит. ап. 1. (ДП. 1,1-8) и Јеванђеља Јн. зч. 1. (1,1-17). На вечерњу Јн. зч. 65. (20,19-25)

Празник започиње звонима, кађењем храма и паљењем свећа. Свештенослужитељи се облаче у најсвечаније одежде и започињу крсни ход да би изашли у сусрет Победитељу смрти-Васкрелом Господу Исусу Христу.

На Пасхалном јутрењу након хода, појања тројара и псалама отварају се врата храма и уз звоњење звона открива се и објављује Васкрсење и истина да се Васкрсењем Христовим отварају врата вечног живота а истовремено и суд над Његовим непријатељима. Након објаве Васкрсења Христовог сви верујући се међусобно поздрављају и целивају уз појање тројара чиме се открива суштина живота будућег века а то је љубав. Они који не могу да опросте једни другима све у овој радости васкрсења остају приковани за смрт, самоћу и тугу. На гозби љубави нема места зависти, мржњи, осуди јер љубав **"све сноси, све верује, свему се нада, све џрпи"** (1. Коринћ. 13,7) и Црква нам сада даје слику рајског блаженства. Пост се завршава у поноћ и прва Литургија по обрасцу св. Јована Златоустог служи се одмах по јутрењу. На њој се чита из Дјела Апостолских, које је писао св. ап. Лука о догађајима који претходе Вознесењу Господњем. На овој литургији средиште служења је читање Јеванђеља по Јовану о Божанствености Васкрелог Спаситеља и Оснивача Васељенске Цркве који је био, јесте и биће суштина све творевине Божије, и који Васкрсавши одлази тамо где је и био обећавши: **"И, ево ја сам са вама у све дане до свршења века"**.

После Васкршње литургије окупљамо се на Пасхалном вечерњу – Вечерњем љубави, најзначајнијем вечерњу у години, да бисмо доживели прво јављање ученицима Васкрелог Христа у телу које је постало надвременско и надпросторно и коме нема земаљске препреке да пролази **"кроз затворена врата"**. О овом догађају на овој вечерњој служби слушамо стихове из Јеванђеља по Јовану (20,19-25) на више језика, симболизујући тиме објаву Васкрсења Христовог свим народима свеколике творевине Господње.

Свети владика Николај (Велимировић) овако поздравља народ своје епархије о Васкрсу:

**СИНОВИ ВАСКРСЕЊА, СИНОВИ ЦАРСТВА, СИНОВИ БОЖИЈИ,
НАСЛЕДНИЦИ ЖИВОТА ВЕЧНОГ, ДЕЦО СВЕЛОСТИ ХРИСТОС ВОСКРСЕ!**

НЕДЕЉА ДРУГА-ТОМИНА НЕДЕЉА-НЕДЕЉА АНТИПАСХЕ

19/6. априла

Глас 1. На јутрењу Јеванђ. по Матеју зч. 116. (28,16-20). На Лит. ап. 14. (ДП. 5,12-20) и Јеван. Јн. зч. 65. (20,19-31).

Осмог дана по Васкрсењу, када су сви апостоли били на окупу, и Тома са њима, Васкрсли Исус Христос се појављује ступајући у собу Тајне вечере, у којој су Апостоли били сабрани, прошавши кроз затворена врата. Својим јављањем обрадовао је Апостоле а Тому је позвао да се уз помоћ чула, додиром Његових рана, увери у истину Његовог Васкрсења. На јутрењу слушамо речи обећања ученицима да је с њима до свршетка века и упућује их у мисију ширења Његових заповести. Из Дела Апостолских на св. Литургији Црква нам објављује да Апостоли чинише чуда - Божја дела - у народу и да бејаху једнодушни у храму Соломоновом, тако да многи повероваше, али завидни првосвештеници их бацише у затвор из кога их избави анђеоски Господњи и упути да наставе проповед коју примише од Господа Исуса Христа.

Јеванђеље по Јовану које слушамо на литургији детаљно описује догађај Томиног уверавања да је пред ученицима онај исти који је Распет и који је Васкрсао као што се чује у кондаку овог празника:

**Љубојитљиво м десницом, додирну Тома
Твоја Живојодавна ребра, Христe Боже, када си
кроз закључана врата ушао, џе са осћалим ајосћолима клицаше:
Ти си Госпoд мој и Бој мој!**

**ПОВОДОМ СЛАВЕ ХОРА НАШЕ ЦРКВЕ У ТОМИНУ НЕДЕЉУ
УПУЌУЈЕМО УЗ ЗАХВАЛНОСТ И ЧЕСТИТКЕ СА ИСКРЕНИМ ЖЕЉАМА ЗА НАПРЕДАК
КАКО У ДУХОВНОМ ТАКО И У МЕТНИЧКОМ УЗРАСТАЊУ!**

НЕДЕЉА ТРЕТА ПО ПАСХИ-МИРОНОСИЦА

26/13. априла

Глас 2. На јутрењу се чита се Јеванђ. по Мк. зч. 71. (16,9-20). На Лит. ап. 16. (ДП. 6,1-7) и Јеван. Мк. зч. 69. (15,43-47; 16,1-8).

На јутрењи се чита одломак из Јеванђеља по Марку о Васкрсењу Господњем, како се у први дан недеље прво јави Марији Магдалени али када она то јави ученицима Његовим, који плакаху и ридаху, ови не повероваше да Га је видела живог. Онда се јави двојици ученика на путу али ни њима не повероваше, те **"најјосле јави се њима Једанаестјорици кад бејаху за џријезом, и џрекори их за њихово неверовање и окорелост срца"** и рече им **"идише џо свему свијету и џројоводајше Јеванђеље сваком створењу. Који џоверује и крсни се биће сјасен"**. Након обећања Васкрсли Господ се Вознесе на небеса и седе са десне стране Оцу.

Из Дела Апостолских слушамо о догађајима избора првих џакона Христове Цркв, која се рађала, а то су Стефан, Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармен и Никола. Апостоли осташе приљезно у молитви и проповедању христове вере.

Јеванђеље које се чита описује догађај скидања Распетог Господа са Крста и полагање у гроб, који је за себе приправио Јосиф из Ариматеје. Присутне Мирносице **"Марија Магдалина и Марија Јосифина зледаху зде Га џолагаху"** да по Сабату дођу и заврше помазивање Распетог.